

Polsko 2024 – kanály a řeky v okolí Gdaňsku

V zimě 2023/2024 jsme se dohadovali o možnosti se znovu vydat na plavbu lodí. Nepovedená plavba v roce 2019, kdy jsme už měli zaplacenou loď v Polsku z důvodu mé nemoci (zápal plic), nás znovu inspirovala. Dobré zkušenosti z pobytu v Polsku v r.2017 nám naši cestu do Polska podpořily.

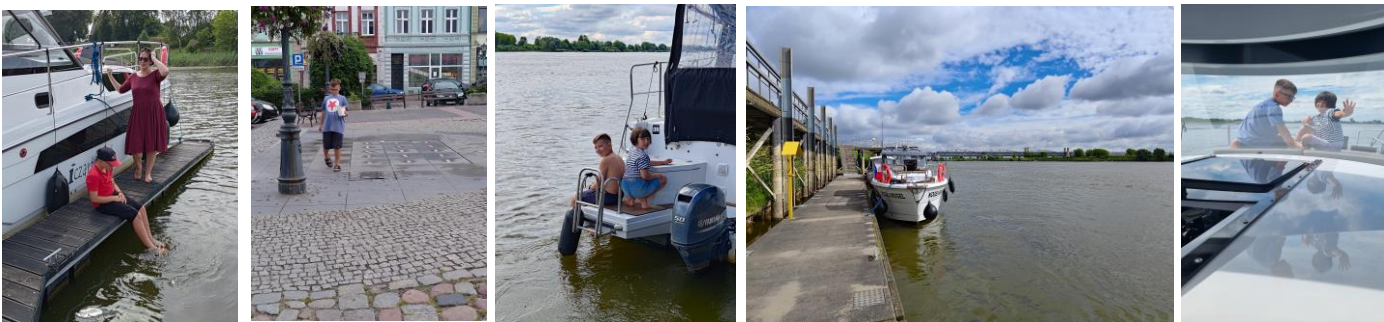
Pro oblast Gdaňska jsme se rozhodli pro možnost okružní plavby a blízkosti moře. Vybrali jsme moderní a téměř novou loď NAUTIC 900 s 2 ložnicemi a dobrým vybavením pro plavbu i pobyt. Původně bylo dohodnuto, že pojedeme jen „pánská jízda“ a babička s Kačkou a Kačenkou budou doma. Postupně ale Kačka a Kačenka připustily možnost plavby s námi. To se nakonec vyplnilo.

Odjezd 29.6. v 9.00 z domova, odděleně já sám a rodina o něco později. Moje cesta vedla směr Drážďany, odbočka na Frankfurt n.O. Po cestě 2x P-WC, 1x pumpa. Do hotelu HP v Poznani jsem dojel v 15.00, ubytoval jsem se a čekal, až přijedou mladí. Po jejich ubytování jsem vyrazil koloběžkou kolem jezera, kde byly různé atrakce - veslařský areál, bobová dráha, bungi jumping, starý vláček. Do středu města jsem nedojel a navrátil jsem se na hotel. Večeřeli jsme v hotelové restauraci, dal jsem si carpaccio. Na pokoji jsem koukal na fotbalové ME. Ráno jsem šel v 8 hodin na snídani, mladí došli později.



Po odhlášení z ubytování v neděli 30.6. jsem odjel cca v 10 hod. Po cestě trochu hledání pumpy, rezerva snad 40 km jízdy. Dojel jsem až do maríny v Bialej Gore a čekal na mladé. Přijeli asi ve 14.20. Po prohlídce lodi děti byly nadšené, čekali jsme dost dlouho na předávku lodi. Po skončení instruktáže jsme ještě čekali na deky a povlečení, prý nebylo objednané. Vyplováme v 17.15 prvním zdymadlem, i když bez výškového rozdílu. První průjezd dost katastrofální, než jsem navyknul lodi, větru a obsluze. Nejdříve 1 rána na pravoboku, pak další zleva, proplutí ve zdymadle taky problémy. Výjezd už OK. Vpluli jsme na řeku Wislu, která teče dost rychle (po proudu), ale bez velkých vln i při větru.

Postupně jsme se střídali, i Honzik. Při příplutí do Tczewu cca v 19.00 hod., prvního městečka na přespání, jsme hledali ten avizovaný přístav. Po otočení jsme ho objevili a přistáli (už s přehledem) mezi 2 loďmi. Nebylo to řízené přístaviště, ale jen přístávací molo bez jiného vybavení. Po uspořádání jsme vyrazili na večeři, všichni už měli hlad. Honza avizoval několik minut k hospodě, kde měli vařit. Bylo to ale cca 25 minut do kopce, sotva jsem to zvládal. Na náměstí městečka 2 hospody bez jídla, nějaký kebab kde bylo uvnitř horko. Mladí zůstali na tom kebabu, vzali si jídlo sebou a jedli venku na lavičce náměstí, já odešel do bufetu s pizou. Dal jsem si caprioccioso nebo tak nějak, s lahvovým pivem těsně před zavírací dobou 21.00. Než jsem dojedl, mladí venku čekali. Na náměstí děti dojídaly, pak odešly s Kačkou na loď a já s Honzou do hospody na pivo. Měli ale jen lahváče, tak jsme dali jen 1 a odešli taky na loď. Tam jsme si dali 1 plechovkové z vlastních zásob a šli spát. Já si ustlal venku v kormidlovně, celou noc jsem se převaloval, ráno jsem vstával v 8 hodin dost nevyspalý a hlavně rozlámáný.



V pondělí 1.7. jsem si udělal svoji snídani (chleba s máslem a čaj) a připravili jsme loď k další plavbě. Po Wisle dál k odbočce na Mrtvou Wislu. Stále bylo horko cca 29st. S větříkem ale to šlo. Postupně ale více foukalo a začaly být i vlny. Kačka si stěžovala na spaní, tak jsem ji slíbil možnost hotelu v přístavu. Zastavili jsme ve vesnici Sobieszewo, kde Honza avizoval restaurace na výběr. Trochu dál od přístavu, děti

jely na koloběžkách, Kačenka poprvé. Našli jsme nakonec slušnou restauraci když v zahradě měl Honza problémy s komárama, tak jsme museli dovnitř. Já měl vepřový smažený řízek s hranolkama, ale bylo toho moc, tak jsem snědl jen půlku, dojídal Honzík.

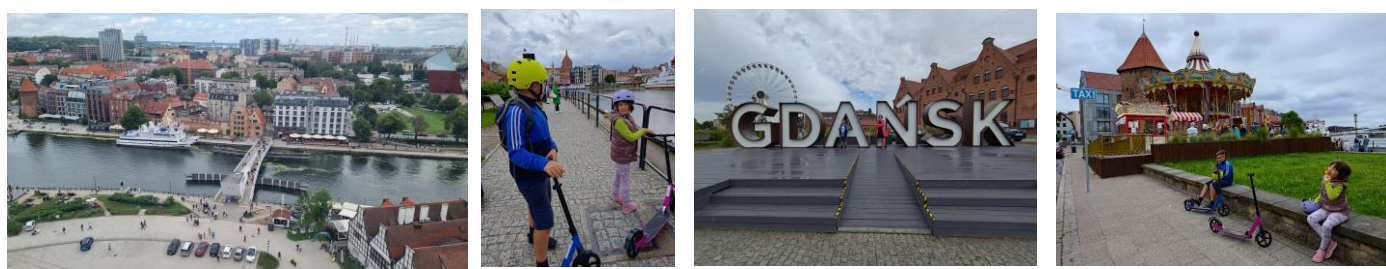
Po návratu na loď už jsme pluli do předem vyhlédnutého přístavu blízko moře. Po uvázání šel Honza zaplatit pobyt a odděleně jsme šli/jeli na obhlídku. Já na koloběžce jen kousek, k moři jsem ani nedorazil, byl tam hluboký písek. Rodina byla skutečně u moře, ve vodě tak po kolena, trochu studená.

Po návratu v přístavu mraky dětí s rodiči, chystal se nějaký závod plachetnic. Kačka odešla s Kačenky koloběžkou na hotel cca 3 km. Moc se nedalo jet, všude na chodnících i na silnici dlažba. Honza s dětmi zašel do restaurace na večeři, já si dal plechovkové pivo z vlastních zásob.



Úterý 2.7. Ráno jsme posnídali na lodi a čekali na návrat Kačky z hotelu. Pak jsme odrazili a vydali se na plavbu Mrtvou Wislou do Gdaňsku. Kolem nás samé loděnice, funkční ale i opuštěné. Netrefil jsem směr k přístavu a po pár set metrech jsme točili zpět a pluli správným směrem. Blížili jsme se ke zvedacímu mostu, kde byla pevná hodina pro zvedání. Skutečně ve 12 hodin se začal most zvedat. Po proplutí jsme našli nás vyhlédnutý přístav Pristaň Gdaňsk. Našli jsme pěkné místo skoro na konci mola. Po uvázání šel Honza na marínu zaplatit pobyt. Dostali jsme taky kód vstupní branky. Jel jsem s koloběžkou na obhlídku města a okolí, dal jsem pozdní oběd v restauraci u přístavu. Polskou specialitu Bigos staropolski. Dalo se, ale víckrát už ne. K tomu 2 piva a odchod na loď. Mladí odešli na hotel, tak jsem zůstal sám.

Středa 3.7. Po snídani a kávě na lodi jsem znovu vyrazil. Nejdříve na ruské kolo (4 otočky). Čekání na otevření padacího mostu jsem využil na oběd - klobásu, housku, pivo. Pak jsem odjel na další obhlídku města, až na okraj. Sice několik bohatších staveb a bydlení, ale jinak chudá oblast, špína, trosky opuštěných budov a továren. Nakonec jsem odjel k lodi a dal odpolední kávu. Pak jsem už pěšky se vydal hledat hospodu s fotbalem. Nakouknul jsem tak do 20 hospod, až jsem narazil na hospodu označenou EURO 2024. Sednul, tedy spíše zapadnul do křesla naproti velkému plátnu a čekal na začátek fotbalu od 21 hodin. K pivu jsem si dal polského tatara. Fotbal našťěstí bez prodloužení, když Turecko nakonec vyhrálo nad Rakouskem.



Pomalým tempem jsem šel k lodi, pěkná večerní procházka ještě ve 23.30 hodně lidí a zábavy.

Čtvrtek 4.7. Ráno po snídani ještě káva a čekání na mladé až přijdou z hotelu. Pak už jsme čekali na 11.hodinu, až zvednou most, abychom mohli odplout z přístavu a z Gdaňsku.

Zpáteční plavba Mrtvou Wislou opět na Wislu proběhla bez problémů, jen Kačka řešila ubytování v přístavu Rybina. Nakonec si vybrala usedlost asi 4,5 km před přístavem. Loď jsme uvázali na malém molu a Kačka šla prozkoumat ubytování. Vrátila se s tím, že sousedské vztahy jsou i tady výsledkem boje mezi sousedy a protože vlastník ubytovacího domku je jiný než vlastník toho mola, museli jsme odplout. Děti a Kačka se zabalili a odešli do domku, já z Honzou jsme odrazili a pluli dál do přístaviště Rybina. Po doplutí a uvázání lodi na novém molu jsme mohli využít nové zařízení WC a sprchu. Na webu se jevily 3 otevřené restaurace, tak jsem vyjel koloběžkou na obhlídku. Bohužel, jediná skutečná restaurace byla z neznámých důvodů uzavřena, ale asi v provozu je. Objevil jsem jen obchod s potravinami, v Polsku obvykle s názvem Żabka. Zavedl jsem tam i Honzu, když žádná restaurace nebyla v širokém okolí (nejbližší 5 km). Dali jsme si lahvičky, já k tomu dal mětský salám s houskou. Brzy jsme odešli na loď, kde jsme dali vlastní plechovková piva a vykouřili jsme já dýmku a Honza svého doutníka. Pak už jsme šli spát.

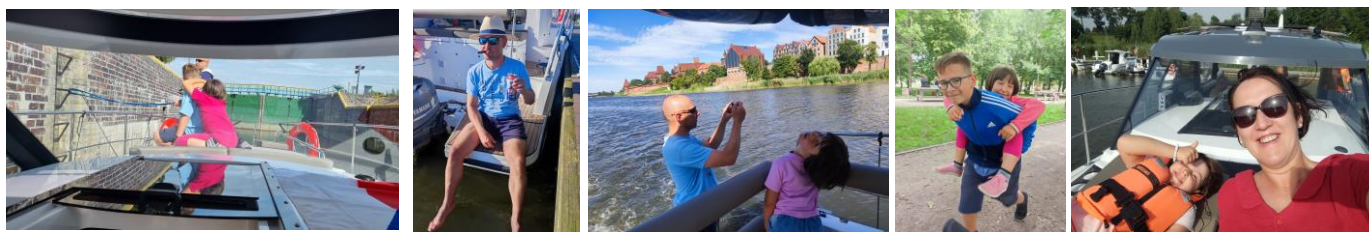


S Honzou jsme v pátek 5.7. posnídali na lodi a na 10.hodinu jsme se vrátili zpět pro zbytek výpravy. Po jejich nalodění jsme pluli dál směr Oslonka a na velké přímořské jezero Zalew Wislany. Ještě jsme hledali místo na uvázání lodi s restaurací na oběd. Nic ale až do vplutí na jezero jsme neobjevili. Tam jsem sliboval, že v přístavišti u městečka Nabrzesze je určitě otevřená restaurace. Kačka zase objevila možnost oběda v městečku Tolmicko. Tak jsme to vzali podle bójek směrem k těmto městečkům. Nejdříve jsem se nechal zmást před námi plující lodí a neodbočil u majáku, pak nás to stálo dost času to obrátit zpět k majáku a tam se vydat správným směrem. Čím dále od břehu to více foukalo a začaly velké vlny. Honzíkovi se udělalo špatně a myslím že všichni měli trochu nahnáno. Po zvážení jsem loď namířil raději hned na ústí řeky Elblag, kde jsme měli směřovat do města Elblag. To bylo správné rozhodnutí, po vplutí do ústí řeky Elblag to přestalo houpat s lodí a ustal i silný vítr. V pohodě už jsme pak dopluli do města Elblag, když jsme se na lodi i naobědvali, co dům dal. Po uvázání v pěkném a dobře vybaveném přístavišti jsem vyrazil koloběžkou na obhlídku. Pěkné město, ale zase všude dlažba. Zastavil jsem na večeři v příjemné zahradní restauraci. K večeři (kuřecí steak s hranolkama) jsem dal i 2 točená piva. Pak už jsem zamířil na loď, protože tentokrát jsme na noc zůstali já s dětmi. Naladil jsem na televizi na lodi fotbalové ME a s Honzíkem jsme spolu koukali. Ten ale dlouho nevydržel a šel si lehnout s Kačkou do své ložnice. Ještě chvíli jsem je slyšel, ale brzy bylo ticho a spali skoro do 9 hodin.



Sobota 6.7. Ráno jsem tradičně posnídal na lodi, děti si taky vzaly nějaké jídlo co bylo na lodi a čekali jsme na jejich rodiče až přijdou z hotelu. Pak jsme už vypluli zpět po proudu řeky Elblag na odbočku do spojovacího kanálu Jagellonski do řeky Nogat. Opět jsme marně hledali nějaký přístav s restaurací, případně i nějaké městečko, kde bychom mohli dát oběd. Opět nic, jen divoké břehy a rákosí. Přes dvoje zdymadla jsme odpoledne dorazili do města Malbork. Kačka opět řešila ubytování v hotelu, tentokrát se tam vešli všichni a já zůstal na lodi sám. Rodina řešila koupání v přístavu, kde byly písčité pláže a vodní nafukovací atrakce. Nakonec měli nějaké

problémy s možností využití toho koupaliště, tak se vykoupli u lodi. Vyrazil jsem na prohlídku města. Krásné historické sídlo, opět ta dlažba na silnicích i na chodnících. Trochu jsem se toulal kolem zámku a opevnění nad řekou, zajímavý byl výjezd pro kola vedle schodiště. U zámeckého parku jsem objevil restauraci, tedy spíše bufet s fastfoodovým občerstvením. Dal jsem si pivo a kuřecí stripsy s hranolkami. Pak jsem městem zamířil zpět do přístavu a na loď, kde jsem sledoval fotbalové ME.



Neděle 7.7. Ráno jsme museli vstávat brzy, abychom stihli být v domovském přístavu do 10 hodin k předání lodi. Udělal jsem z posledních zásob másla a chleba svoji snídani a připravil si svá zavazadla. Rodina dorazila z hotelu právě na sjednaný čas a mohli jsme se vydat na poslední část naší plavby. Přes další zdymadlo, kde jsme čekali na otevření i na další loď. Nakonec s námi byly ve zdymadle další 3 lodě. Skoro přesně na 10.hodinu jsme připluli do přístavu, zacouval jsem k molu a místní pracovníci přístavu nás uvázali. Pak už začalo přemísťování zavazadel a dalších věcí z lodi k autům. Po menším čekání jsme v pořádku předali loď, vrátili nám 700 EUR kauce a zaplatil jsem 950 PLZ za pohonné hmoty. Pak už jsme odděleně vyrazili na první část cesty k domovu. Další zastávkou byl hotel Nenufar v městě Koscian. Vybral jsem tento hotel pro velký areál s dětskými atrakcemi. Tak po ubytování ve dvoulůžkových pokojích odešla rodina do tohoto areálu, já jsem vyrazil na koloběžce do města na obhlídku. Když jsem se vrátil na hotel, už

byla rodina zpět a Honza si postěžoval na podmínky v tom dětském světě. Vyhlédli jsme si řeckou restauraci, kde jsem už byl na pivo, což bylo asi 1 km od hotelu. Kačka s Honzou vyrazili do té Tawerny jako předvoj, já s dětmi jsme na koloběžkách dojeli později. Jídlo jsme si asi užili všichni, k tomu si dospělí dali pivo. Po návratu jsme poseděli u pokojů s plechovkovým pivem a já s Honzou jsme naposledy pokouřili dýmku, resp. doutník. Děti hrály šachy, ale Kačenka zrovna nevítězila a tak to ukončila se svým typickým zachmuřeným obličejem.



Ráno v pondělí 8.7. jsme si dali hotelovou snídani, opravdu bohatou a chutnou, zabalili a vyrazili k domovu. Po cestě menší problémy v koloně před hranicemi do Německa, kde se kvůli kontrolám tvoří dlouhé fronty na přechodu. Podle plánu jsem dorazil odpoledne těsně před 3.hodinou domů.

Vlastimil Pabián, Chabařovice 15.11.2024